

# Uit de Volkskrant van 26 april 2010

## 'Staat is finale schuldige van vuurwerkcramp'

Van onze verslaggeefster Anja Slijter op 26 april '10, 10:25, bijgewerkt 26 april '10, 10:32



Een dag na de ontploffing van het vuurwerkbedrijf S.E. Fireworks in de Enschedese wijk Roombeek. Foto Klaas Jan van der Weij

**ARNHEM - Al vanaf de vuurwerkcramp in Culemborg in 1991, waarbij twee doden vielen, is bekend dat lichter vuurwerk (classificatie 1.3) samen met zwaarder vuurwerk (classificatie 1.1) bij brand kan zorgen voor een massa-explosie die zijn weerga niet kent. Zeker als het om buskruit gaat. TNO heeft toen berekend dat 1 tot 5 kilo buskruit al voldoende is. Met de ijsfontejntjes lag er maar liefst 177 kilo buskruit heimelijk op het terrein van SE Fireworks opgeslagen.**

- **'Vuurwerkcramp door ijsfontejntjes'**

Twee eigenaren (een directeur en zijn vrouw) waren hoogstwaarschijnlijk op de hoogte van dit gevaar, blijkt uit het boek van Simon Vuyk, *De waarheid achter de vuurwerkcramp*. Hij zegt dat 85 procent van wat erin staat al bekend is, maar dat hij 'de hele puzzel heeft gelegd'. Bij het politieonderzoek was de focus volledig gericht op de vermeende brandstichter André de Vries. Toen deze man in 2003 werd vrijgesproken, liep het onderzoek dood. Ook omdat betrokkenen, zoals degene die het spooktransport heeft gelost, zich hullen in stilzwijgen.

Volgens **journalist Vuyk, die voor Revu en SBS eerder in de zaak dook**, was de vuurwerkcramp een ongeluk. Wel zijn er mensen die bij 'het eerste vlammetje' waren. Hij ontvouwt op basis het politiedossier een sluitende hypothese over deze eerste brand.

Volgens hem is er geëxperimenteerd met mortierbommen (zeer zwaar vuurwerk) op het terrein. Uit beschrijvingen van achttien ooggetuigen blijkt dat deze 'paddenstoelen van vuur' als eerste vóór 15:00

uur de lucht ingingen. Het Nationale Lucht-Ruimtevaartlaboratorium berekende al in 2001 de plaats van de eerste brand en maakte een animatie.

## **Verjaardag**

Familieleden van de vrouw van een van de directeuren zouden een vuurwerkbord ophalen voor een verjaardag van een dorpsgenoot. Zij hebben geen sluitende alibi's en hun verklaringen kloppen niet met gegevens uit het dossier, constateert Simon Vuyk.

De schrijver geeft in zijn boek zowel voor de eerste vlam als de fatale klap een verklaring, maar legt de finale schuld bij de overheid. TNO schreef het rapport *De lessen van Culemborg* en deed aanbevelingen voor regelgeving van vuurwerkopslag. Waren deze opgevolgd, dan had het bedrijf SE Fireworks niet in een woonwijk gestaan. En waren ook lichter en zwaarder vuurwerk niet samen opgeslagen in een afgesloten ruimte.

## **Nooit ontvangen**

Het ministerie van Verkeer en Waterstaat, belast met de controle, heeft altijd verklaard dit TNO-onderzoek nooit te hebben ontvangen. Vuyk heeft echter geconstateerd dat de naam van de indertijd belangrijkste controleur in vuurwerkland op de verzendlijst van TNO staat.